

„Apám az 1934-es esztendőnek egy-nyári napján halt meg. Nem mehettem el a temetésére, mert egy bécsi börtönben ültem. Mint veszélyes kommunista. Anyám 1958 őszén halt meg. Nem mehettem el a temetésére, mert egy budapesti börtönben töltöttem büntetésemet. Mint veszélyes antikommunista.”

Amíg Háy Gyula Európa számos országában széleskörű ismeretségnek örvend, Angliában eddig ugyszólván ismeretlen volt. Joan Littlewood társulata bemutatta két darabját, előadták az oxfordi diákok is az egyetemi színházban, de a közép-európai történelemhez fűződő drámai s magyarországi paraszt tragédiái — a történelmi és társadalmi háttér ismeretének hiányában — az angol közönség számára idegenek. Esslin azt reméli, hogy a könyv most áthidalja majd a szakadékot és az író sorsa közelhozza drámáit is a közönséghez. A sors, amely immár — nyitott könyv.

Esslin a maga részéről eddig is megtette, amit megtehetett. Háy Tiszazugjának s még néhány darabjának rádióváltozatát bemutatta. Martin Esslin ugyanis a BBC-rádió drámai osztályának a vezetője.

Sorsok és végzetek — egy könyv és egy könyvkritika tükrében.

1974 Dec. 22